

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Évesre 16 frt. v. 32 korona, Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Hétre 8 frt. v. 16 korona, 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Mit csináltak?

Ember, polgár, választók! Ugyan mit ad nektek Bánffy, hogy olyan eszesen toltjátok a szekerét? Bizony nem ő fizeti az adót, hanem ti; a katonát is ti adjátok; minden terhet ti viseltek. Utat csináltak, napestig dolgoztok, buzátok olcsó, barmatoknak mincseken árá; a mit szereztek, azt megmalmálja az állam, a község, a megye, az egyház. Hatalma Bánffynak azért van, mert türetek; pénze azért van, mert ti adjátok. Töletek jön mindenről. Minden úgy lehetne, a hogy ti akarjátok. Mégis minden úgy van, a hogy Bánffy akarja.

Miért engeditek, hogy kifosszanak a zsebtokból? Hová lett a magyar önzet? Férfias büszkeségetek ki tette nektek? Igaz-e, hogy „csak sást nem-elek a sasok”? Nem igaz. Korcs iváskai vagytok egy hósi nemzedéknek. A század első fele tudott önállót, határozat, erélyes, és jellemes lenni. Szemébe szállott a hatalommal, nem tűrt gyarlóságot, sem szennyet szőlője minen. Pedig az akkori önkény nem volt sem olyan durva, sem olyan romlott, mint a mostani. De ti, kik ünnebeltek az ezer évet, mit csináltak ti?

Nem látjátok, hogy egy nyolczéves alkotmány morzsolódik porra a Bánffy silány kezei között. Isten ember előtt ezért ti vagytok a felelősök, ti választók. Mert ti nyolczévesen vagytok; az az ember pedig, ki miatt elvérzik a nemzet szabadsága, csak egyedül van. Nem féltek bosszúálló véznet súlyos csapásától? Mit csináltak?

Emlékezzetek az ősökre. Két világ-hatalom, a germán és mohamedán behévedett rájuk, mint két irtózatot malomkő. A nemzet vérző teste szét volt marczangolva és vonaglott a beszállt karmai között. De az ősök az elhalálának ebben a pokoli küzdelemben is megőrizték szíveikben hazának alkotmányos szabadságát s nem lettek önkény osztrák adófizetők.

Ti pedig most sereggestől tódultok az osztrák-párt kebelére, hogy hideg harpaival agyon szorítsa hazátok ősi szabadságát.

Gyermekeitek van; unokátok lesz. Vigyázzatok! A kiből még nincs szíve a lelkiismeret, siessen, tépje ki kebeléből a furdaló szót, mert az ősi adók előtt ez a nemzedék fog leszállni. A számadás órája ütni fog. A

vézna unokák majdan bele kiáltanak a sirgódóba: éhezünk; hova tettétek a vagyonot, mi rátok maradt az ősektől? Testünk, lelkünk békában szynlódik; hova tettétek azt a szabadságot, melyet számotokra megőrizett volt az ősök szabalyja? Adjatok szót: miért hajtattátok fejetekeket osztrák igába?

Nem riadtok vissza attól az ocsmány hírnévtől, melyet rátok feccsént az emlékezet? Mit csináltak? Tiz, husz, harmincz. Ki ad többet érte? Hogyan? Hát eladók vagyunk? Mi? Nem féltek, hogy elszárad kezétek a Weiss Berthold pénzétől? És az Éles ur pénze és a Neuman ur és a Légrády uré... azt vélték, hogy ez jobb? Milyen gyarlázat, így megalázni az embert! Minden sovány ökor drágább, mint egy ilyen választó. Kíéhezett számakkal van ezeknek egy áruk. Az öszvér már többet ér. Tiz, husz, harmincz.

Tudom. Megrohanja. házatokat a hivatalnokok serege. A többi hétszázéves választó lelkiismeretét lecsap a fennmaradandó százharmincz ezer alkalmazott. Héják, álluk, vércsék. A magyar társadalom e szerencsétlen páriái, kik nem merik szabadon szeretni a hazát. A magyar politikai élet ezen apró ragadozói, kik fölesküdték, hogy megtartják a törvényt, s uruknak, Bánffynak a parancsára mégis úgy bannak a törvényt, mint a hóhér az elítélte. Ezek most megrohanak. Rimádkodnak rima-módon; fenyegetnek farkas-módon.

Ti pedig mit csináltak?

En már látom. Az osztrák pártot vállaitokra emeltek. Hurrah! Győztünk! Üvölt majd az osztrák párt Magyarországon. Hurrah! Győztünk! Ordítja majd az osztrák Ausztriában. Mert jól megértették: a hol kormány-párti jelölt jut többségre, ott nem a magyar győz, hanem az osztrák.

Ti pedig haza széledtek rekedt torokkal, részeg fővel. Az adó majd kijózanít. A nagyobb adó még jobban kijózanít. De már késő lesz. Képviselőtök markába nevet. Titeket nevet, mert becsupott. Ausztria is markába nevet. Igen egész ausztria, német, cseh, vend, lengyel, dalmata egytől egyig egyetlen egy nagy és öblös szájjá változik át és nevetni fog igralom nélkül a fölött, hogy egész Magyarország be van csapva.

Majd meglátjátok: ez a nevető száj nem fog mindig nevetni. Sakálnak,

tigrisnek nincsen külön rágó szerve, mint az osztrák szájnak. Majd, ha csatogtatni kezdi óles fogaikat és rágni kezdi a magyar vagyonot, a magyar jogot, a magyar szabadságot, majd akkor megint megkérdezem tőletek, hogy 1896. október 28-tól november 6-ig mit csináltak?

— a.

Politikai hír.

Képviselőjelölés. Erdőben tegnap tartotta Szemere Miklós pártokivüli képviselőjelölt programbeszédét. Szemerét gróf Károlyi István léptette fel és ő ajánlotta a választottnak a következőket: Ajánlom Szemerét, a ki nem ad rezervált, a ki a lapokból mindenki ismerhet, a ki semmi esetben nem lesz kormánypárti, a ki sokat tanult és azt nem felejtette el, tudását a nemzet javára használja, gondolkodása független, a kvóta felemelését nem szavazza meg, agrár politikát követ.

Apponyi gróf Jásberényben.

Jásberény, okt. 12.

Apponyi Albert gr. tegnap tartotta meg itt programbeszédjét.

Fogadtatása most is lehet a legszívelebb volt. Hatvanig küldötség ment elébe, Jásberényben pedig a nagy néptömeg várta és hosszú kocsis sor kísért a piacra, a hol Bathó János kir. közjegyző 1 órákor megnyitotta a gyűlést.

Apponyi gróf hosszu beszédet mondott. Tisztán adja vissza a reá ruházott mandátumot és csakis tiszta kezéből fogja ismét azt elfogadni.

A harcz most heves lesz és csak azt kívánja az ellenpárt ne éljen vissza a hivatalos hatalommal.

A kiegyezési kérdéseket ezután fejtegette és szembeállította a magyar pénzügyminiszter elszózáival az osztrák pénzügyminiszter nyilatkozataival.

A kérdés az — ugymond — hogy eleget ér-e a kormány, a mire tagadólág kell válaszolni, mert a mezőgazdaságról nagyon mostohán gondoskodtak, a kisipart meg egyenesen tönkretették.

A kormány fel akarja emelni a kvótát, más következtetést nem lehet levonni magatartásából.

Eseteli azután a kormány választási politikáját, utal a kuriai bíráskodással szemben elkövetett taktikára és kijelenti, hogy oly szemérmetlenül még nem éltek vissza a hivatalos kar befolyásával, mint ma.

A nemzeti szellemet mindenütt elnyomják, a hadseregben az osztrák szellemet fejlesztik, Orsován pedig elszakasztják a magyar államigazgatást és csak Budapesten a trónbeszédben emlékeznek meg Magyarországról, mint a Vaskapu megalkotójáról. Persze itthon magyar államot játszanak, a külföld előtt pedig eldugjuk azt, a mi nemzeti.

Itt megemlékszik Andrássy Gyula gróf legújabb könyvéről is és felemlíti, hogy a liberális pártpolitika abból áll, hogy a nemzeti intézményeket csonkán hagyja és nem engedi azokat kifejleszteni. Ilyen alapon jó gazdasági politikát nem is lehet csinálni, mert a kormány csak a pénznek szolgál a miert viszont csak a pénz szolgál a kormánynak.

A kormány tehetetlen a nemzetiségekkel szemben; a nemzeti párt politikája fejlesztő szelleme a mai a 67-es alapon igen is lehetséges és helyre akarja állítani a megzavart felekezeti békét.

A kormány és pártja hivalkodik a polgári házassággal, pedig a liberalizmusnak semmi köze a polgári házasság közelezi formájához.

(Egy hang közbe kiált! Vissza fogjuk állítani, ugy a hogy volt!) Ezt ő nem akarja mert nem revizionista.

Ismételve köszöni választói eddigi bizalmát és igyekezni fog azt továbbra is kiérdemelni. (Lelkes eljenzés.)

Apponyi Albert gróf beszéde után, mely óriási hatást keltett, Beöthy Ákos mondott zajos hatásu beszédet, mire Apponyi Albert gróft nagy lelkesedéssel ujra kandidáltak.

Délután 1 órákor bankett volt, melyen számos felkötöttöt mondtak a nemzeti pártra, Apponyi grófra és Jásberény városára.

Választók statisztikája

Az ország összes választóiról készített summás kimutatás szerint az ország összes választó kerületeiben összesen 889.714 választó van.

Az erdélyrészi megyék és választók egyen kerületeiben ez a szám így oszlik meg.

Alsó-Fehér. Alvincz 1146, Magyar-Igen 607, Maros-Ujvár 598, Nagy-Enyed 823. Összesen 3160.

Besztercze-Naszód. Besztercze 1474, Naszód 837. Összesen 2311.

Brassó. I. Hermányi 610, II. Vidombák 766. Összesen 1376.

Csik. Csik-Karosfalva 2527, Csik-Szent-Márton 1816, Csik-Szereda 1829, Gyergyó-Szent-Miklós 2776. Összesen 8945.

Fogaras. Felső- vagy Fogarasi 1550, Alsó- vagy Alsó-Árpási 1082. Összesen 2632.

Háromszék. Ilyafalva 1626, Kézdi-Vásárhely 2261 Kovászna 1251, Nagy-Ajta 972. Összesen 6110.

Hunyad. Déva 1260, Dobra 465, Hát-szeg 1683, Körösbánya 2314, Szászváros 851 Vajda Hunyad 740. Összesen 7313.

Kiss-Küküllő. Balavásár 732, Dicső-Szent-Márton 1162. Összesen 1911.

Kolozs. Bánfy Hunyad, 743, Gyalu 593, Kolozs 1120, Teke 771. Összesen 3227.

Megjegyzések.

Kolozsvár, okt. 13.

Különb az egyházpolitikai kérdésekkel nagyon szőrmontén és nagyon fűres bánt el Hegedűs. Először elismeréssel említette fel, hogy az ellenzék „egy fanatikus frakció kivételével” mindnyájan meghajoltak a szentesített egyházpolitikai törvények előtt, azután pedig elkezdett recriminálni a multban követett taktikát a magatartás felett. Már pedig mi azt hisszük, hogyha elismerést érdemel az ellenzék jelen magatartása, ugy már csak annak megszilárdítása céljából is kellene hagyni az amugy is indokolatlan recriminációkat a multak felett.

Azt is elmondta Hegedűs, hogy a kormányra az egyházpolitikai javaslatokat a klerus ellenállása kényszerítette rá. Ezzel egyfelől igazolta Apponyit, a ki épen azt állította a helyzet egyik legnagyobb bajának és a kormány öntudatlansága legnagyobb bizonyíté-

polgársága van, mely versenyez Európa bármely nagy városa polgáiraival értelmiségben, vagyonosságban, honseretben. Fővárosunk ipara magas fokú, polgárai politikailag érettek, s az önkormányzatot jó erővel hiven el látni képes. Budapest bővelkedik milliomosokkal, sok közülük százazereket nagy közézők. Pénzüntézeik száma igen nagy, melyek több száz millió tőkét forgatnak. Mi-ben van ennek alapja, ha nem kifejlődött kéz- és gyáriparában s nagymérvű kereskedésében? E vagyonosság meglátszik a város ábrázatán, a palotákban és a családok kényelmes életén. Így fejlődve, csak egy század alatt a magyar főváros az lesz Magyarországnak, a mi Párizs Franciaországnak. A ki évezredes kiállításunkban a polgárság pazar fényű pavilonait meglekinti, a hit és remény még inkább meggyökerezik szívében. Kiállításunk a mult megismerése, a jelen méltó büszkesége s a jövő szilárd reményének záloga.

A ki jó fia e hazának, siessen az évezredes kiállításba!...

B e r y i.

A Gilian szerzőjétől.

Angolból fordította: A m i c a.

XIII.

(Folytatás.)

(40)

— Igen, én busultam; mert ő nagyon jó volt hozzám.

— Hány éves volt? Campion kisasszony, és szép férfi volt az utitársa? kérdezte egy másik élen; és családótnak

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. október 13.

Századunk két magyar kiállítása.

Irta: Jakab Elek.

Felsőszázada az 1848-4-iki első magyar kiállításnak. Mennyi idő, s mekkora megváltozás az időben az embereknek és viszonyoknak! Azt Kossuth Lajos, Magyarország nagy atyja indítványozta, tervezte és valóstította meg. A nemzet alig volt megnyerhető az eszest, a kormány gyanus szemmel nézte a magalmat, s a részvét oly lassu, a beküldő kevés volt. A közönség azt sem tudta: a való kiállítás? mi benne a cél? S a való kiállítás? A szón? En szemtanuja

Kossuth intézett mindent: irt a lapok, igazgatót a polgárság közt, buzdította a gyereket, szervezte a kiállítást és kiállítási bizottságot, kijelölte a helyet, az osztályokat, a beküldési módokat; körlevelekben írt fel az iparosokat, a gazdákat, mindenkit és honleányt pártolásra s tárgyak beállítására. Levelezett barátaiival és pártbíveivel országszerte. Felsőszálát érdekében Pestmezei közgyűlésén, s „Törvényhatósági Tudósi tanácsban” eszmecsere tárgyává tette.

A „kiállítás” elsőrangú napikérdés volt addig, míg létrejött.

„Szegények vagyunk — mondá Kossuth — a gazdagokká kell lennünk. S azt csak vi-

rágzó ipar és kereskedés által érhetjük el. Magyarország földje Kánaán, de termését sokszorozunk kell feldolgozással. Erre az ipar képesít. Iparosá kell tenni népünket. Miért oly gazdag Anglia? mert ipara virágzó s kereskedése a világra terjed ki. Miért uralkodik rajtunk Bécs? Fejlett ipara s vagyonossága által. Mig Bécsből fedezzzük iparszükségletünket, addig Bécs szolgál leszünk. Emancipáljuk hát magunkat s teremtsünk magy ar ipart.”

Mikor a kiállítás ideje eljött, ismét Kossuth szeme, keze s vezető szelleme volt mindenütt. Mit küldjenek, hogy készítsék el s a kiállításnak minek hol legyen helye, mi legyen a kiállítás alakja, sora, minő csoportokat alkossanak, ő adott utasítást, ő volt rendező, titkár, alelnök. Ő készítette el a katalógust s ő mutatta be csecsemő korában a hazafiaknak.

A kik kishittek voltak, bátorította; a kik féltek a győnye siker miatt, felkeltette bennük az önbizalmat; a tetszomját szívükbe oltotta buzdításaiival; a jelenről egy fényes jövőre irányozta a nemzet figyelmét. „Keddenünk kell — mondá — kezdjük meg iparunk reformját, munkánkat áldás fogja követni. A ki magán segítini tud, isten is azt segíti meg.”

Kiállítás végén ssabodon lélegzett fel a nemzet java. Nem vallottunk szegényt — mondák. A mit csináltak, kezdetnek kielégítő s szebb jövő csiráját rejti magában. Már látjuk, mink nincs. Ez megtanít megszerez-nünk, a mi kell. A magyar iparos keze ügyes, ő maga tanulékony és gyors felfogásu. Mi-

kor a második kiállításunk lesz, ötven évvel lesznek előbbre iparosaink és sokkal vagyonosabb a polgárság.

Nekünk pedig művelt és vagyonos polgárság kell, hogy középosztályunk növekedjék, mely majd a hatalomban ennek eddigi birtokosaival osztozzék. E tanokat hirdette Kossuth szóval s terjesztette tettel.

Es az idő telt, a magyar ipar fejlődésnek indult, a magyar polgárság megkezdett alakulni, s már 1848-ban a hon és szabadság egyik oszlopának bizonyította be magát. Emlékezzünk álva száll vissza e nagy előhaladás ly kezdőtenyezőjére.

S mit érzünk, mai kiállításunkat látva, mi, a kik iparunkat a század első felében bölcsőjében láttuk? Ez érzés nem csak öröm, de ábrándos felmagasztaltság. Mai kiállításunkat az egész nemzet alkotta meg, elöl járt példával és áldozattal a kormány, dolgozott a nép egész tömege, minden kéz, minden ész, az egész társadalom nagy áldozattal járult hozzá, a nemzet munkájára a koronát a király tette fel és a királyné, a nemzet tapsai s örömrangjaisai közt.

Mekkora nagyság, mily dicsőség, a mit Magyarország az évezred ünnepe az ipar és kereskedés, a tudomány és technika, a művészeti ágak, szóval: az emberi tudás, szorgalom és munka minden terén tett s bámulatot keltő fénytel és pompában a világnak felmutatott.

E század első felében egy kis kiállítási magyar katalógus fűzet! S most: tudományos és minden nyelvű katalógusok száz meg száz fűzete! Ragyogó, büszke pavilonok s ezernyi

ezer kiállítási tárgy! Az országból és egész világból megjelent millió meg millió vendég, a kik elragadtatva legettetik szemeiket a nemzet ezeréves dicsősége emlékein! S hazájukba visszatérve elviszik benyomásait messzi tengerekben túl!

Mennyi teremő gondolat, mily nagy alkotások teszik örök életűvé nemzeti ünnepünket! Négysszáz népiskola, sok száz tudományos emlékkönyv, az új dunai híd, a Vaskapu-csatorna, az új országház, — a minő a világon több nincs, s aztán a nemzetnek királyával szívben és érzelemben egyesüléséről állított évezredünnepi törvényozik. Ezek oly tények, mik a hallhatatlanság könyvébe írják be a korszak vezérő férfainak nevét, Magyarországnak és a magyar nemzetnek dicsőségét.

Ma október 10-ke. Még van 22 nap a kiállítás megnézésére. Jöjjen el mindenki, a kinek e föld, a kinek Magyarország hazája, Jöjjen el és lássa meg abban nemzete ezeréves életének beszélő történetét. Ilyet soha egy nemzet sem tett s egy ország sem látott! A történeti pavillon, a gép- és iparcarnok, Vajdahunyad és ős Budavára, a kereskedelmi, mezőgazdasági, erdészeti, nevelés és oktatásügyi s számos szép, gazdag és tanulóság tartalmazó pavilonok oly érzelmek és benyomások, annyi tudás és fölvilágosodás tárgyat nyújtják a figyelmes nézőnek, hogy azt elfeledni soha nem fogja.

Ha figyelembe vesszük a mostani kiállítási eredményeket, s egybe hasonlítjuk az 1844-diekkel, hálával kell elismerünk Kossuth jelszava teljesedését. Budapestnek oly

kának; de másfelől megoldatlanul hagyta azt a kérdést, hogy mi tölti be azt az óriási távolságot, a mi a kormány egyházpolitikájában a Szivák-féle javaslat és a megalkotott törvények közt mutatkozik? Az a javaslat elégnék tartotta a tényleg jelentkező ellenállással szemben a gyermekek vallásáról szóló törvényjavaslat fenntartásának proklamálását és a Csáky-féle rendeletet. A későbbiekben pedig elment a radicalismusig és e közben feláldozta Deák Ferencz törvényhozásának szabadelvű alkotását. Bizony ószintén megvalhatjuk, hogy ezt mindennek lehet nevezni, csak céltudatos, következetes és objektív politikai helyzetnek nem.

Megérintette Hegedűs a választó jog kiterjedésére irányuló mozgalmat is, elkövetve itt két lapsust. Először ugyanis megköcskázta azt a mérész állítást, hogy a szavazati jog kiterjedése, amelyre szerint a parlament háborítatlan munkásságáért és nem mint köztudomású — a választási corruptió ellensúlyozásáért és szabadelvűségéből honosítottak meg, sehol sem vált be, ki úgy felállítva egyáltalán nem felel meg a valóságnak, és másodszor különös hangsúlyozással emelte ki, mint valami brutális dolgot, hogy a mozgalmat nálunk Erdélyi emberek indították meg. Már pedig, mi azt hisszük, — hogy az unió létesítésének harminczadik esztendőjében csak a veszedelmes partikularismus szellemét növelgeti az, a ki különös jelentőséget tulajdonít az erdélyi származásnak és speciális erdélyi szempontból bírálhatja az általános érdekű kérdéseket.

Legjellemzőbb volt a tegnapi előtti kormányparti gyűlés hangulata. Hegedűs Sándor jó ideig beszélt a nélkül, hogy helyeselték volna fejtegetéseit. Pedig mondott olyanokat is, a miket a szabadelvű párt szempontjából zajos helyeslésnek kellett volna kisérnie. A beamter had azonban átkos közönyösséget tanúsított, míg végre Hegedűsből egyszerre csak kitört a „financz genio.“ Oda képzelte magát a valuta anketre és elkezdett számokkal dobálózni. És az a gyűléseket, — melyben kevés ember volt a ki ezekhez a dolgokhoz még csak konyitott volna is, a beszéde részénél tudatára ébredt és elkezdett éljenezni az elébb álomba merült tábor. Ilyen a kormányparti szavazók öntudatossága!

A „Kolozsvár“ — Dr. Groisz Gusztávról.

„Groisz Gusztáv lehet okos ember, tanult ember, gyakorlott szónok. De mindebből tegnap semmi sem látszott. A politika (a melyben kezdőként offerálta magát), megzavarta logikáját, ítélőképességét, tanultságát, deklamáló talentumát. Két egész és egy negyed órán keresztül beszélt, a nélkül, hogy tudott volna mondani valamit, a mit az ellenzéki lapok czikkeiből még nem ismerünk. Fejtegetései tartalmatlanok voltak, eladása pedig egyhangú és színekben, verveben igen szegényes. Koronkéntigazi monstruózus nagyot mondásokhoz kellett folyamodnia, hogy egy pillanatra lelket verjen a publikumba, melynek figyelmé, érdeklődése rohamosan lankadt. A milyen mértékben nőtt a Groisz beszéde, azon mértékben zsugorodott a közönség részvétele. A milyen mértékben nőtt a hőség a teremben, olyan mértékben növekedett a hidegség a szívekben. És ontotta a legmerészebb frázisokat, mindegyre, valahányszor a figyelmet lankadni érzte. Ilyenkor aztán feltűnt a hallgatóság fiatalabb része, de a centrum

nyilvánította magát, midőn Beryl értésére adta, hogy Jem harminczöt éves volt, és a haja szürkülni kezdett, és soha sem tartották szép férfinak.

Beryl azt gondolta, hogy a kérdéseknek és a hosszú estének soha sem lesz vége. Norman nagyon hallgatag volt; hallgatta a beszédet, közbe-közbe egy-két szót mondott, és Nellit nézte, a ki nagyon nyugtalan volt, ehol sem lelte helyét, fehér ruhájában ide s tova járkált a verándán, és hallgatott annak a kedves izgatott hangját, a mint vendégeivel nevetett és tréfálkozott; de az esti vidámsághoz Norman nem sokat járult hozzá, és ő is örült, épen, mint Beryl maga, midőn a háziasszony végre a verándára ment és mindnyájunkat fektetni küldte.

De azon nyugalomban és csendességben mire Beryl vágyott, még ekkor sem volt része; mert, miután a vendégek sokan voltak, és a ház nem volt nagyon tágas, kénytelen volt három idegen leányval egy szobában aludni, és azok hosszasan voltak ébren, pajkoskodtak, nevetgéltek, és az alvást lehetlenné tették.

Beryl ébren fektett az ágyában, nyitott szemekkel nézett a sötétségbe, nem gyantva, hogy néhány lépésnyire, csak egy vékony fallal elválasztva tőle, egy másik leány fektett ébren, egy másik sziv szenvedett bánatában, mely nem volt kevésbé éles azért, mert el kellett rejteni, hogy a Nelli kék szemek éjtek azon könyektől, miket nem engedett hullani.

Neki nem szabad vörös szemhéjjakkal és halvány arccal jelenni meg a piknikre induló társaság előtt, mondá Nelli magában kezeit szorosan össze kulcsolva.

Az Evans leányoknak olyan éles szemük volt; ha bámatát elárlunda, azok bizonyosan észre vennék és megjegyzéseket tennének reá.

— az igazi választók — közömbösnek maradt s az ülőhelyekről folyvást gyerebben hangzott a helyeslés.

Obstrukciót csinált a saját közönsége ellen. Agyonbeszélte őket.

Két és félóra hosszat beszélt, — hozzá unalmasan és laposan. Ezt saját felei is kénytelenek elismerni.

Ez az ember képes lenne még a boldogult Vidliczky Józsefen is túlnenni.

Konstatálnunk kell azt a sajnos csodást, mely Groisz tegnapi fellépésével ért bennünket. A hire jobb volt, de tegnap nagyon is közönséges elmének bizonyult. Beszédek egyrésze ugyanis parafrázisa volt az Apponyi beszédeknek, s recipiálta az ellenzéki lapok utóbbi évfolyamaiból, de nem volt egyetlenegy új gondolat, egyetlen új eszmésem a borzasztóan és farsztoán hosszú beszédében. Pályadíjat érdemelne az, ki ilyen lenne képes a beszédében felfedezni.

Azután semmi szónoki forma, semmi rendszer és kapcsolat az egész beszédében. Csak úgy szakaadozottan mondta el, ahogy megjegyezte magának Apponyi beszédeiből és a lapokból, de nem gyurta át a beszédet. Mintha most is kommentárt csinált volna az osztrák-joghoz.

Groisz Gusztáv a legnépesebb hála kifejezése mellett ismételte, hogy Kolozsvárban született, mintha más nem született volna itt. Ezután különösen hangsúlyozta, hogy meggyőződése ellen sohasem cselekedett. Azt hisszük, több ilyen, derék ember is van Kolozsváron. Majd ismét nagy köszönetet mondott, hogy képviselő jelöltnék „felállították.“ Igaz, hogy a politikában eddig nem szerepelt, de ez azért történt mert nem csatlakozhatott egyik párthoz sem, mely eddig a városban képviselőket választott.

Ez bizony elég furcsa. Talán Schmerling miatt nem csatlakozhatott Szennyeyhez, Szennyey miatt Deákhoz, Deák miatt Tiszához stb. „Felállította azt az elvet is, hogy ha a képviselői nézetei változnak, kérdezze meg választóit. Vajjon megtenné vagy egyszer is? Majd ráter arra, hogy eltértünk a 67-ki kiegyezés szellemétől, s nincs meg az érzéketlenségben a magyar nemzet állami iránt, sőt visszatérünk a reakcionárius irányra.

Vajjon melyik reakcionárius irányt érti? Csak nem azt, melyben neki is volt része.

Végül — sajnálattal, bár — de konstatálnunk kell, hogy Groisz Gusztávban egy kicsit megbomlott a józan ész, mikor a következőket mondta:

„1848-ban nem volt olyan nehéz helyzetünk, mint most, mert akkor idegenek ellen védttük magunkat, míg ma saját véreink ellen kell küzdenünk.“

Mi ez? — Nem kvalifikáljuk most tovább.

Groisz Gusztáv egész beszéde nem volt méltó Kolozsvárhoz.

Itélijen felette a kolozsvári választó közönség!

Másnap reggel a társaságkorán indult el. Nap lementé előtt akartak rendeltetésük helyére érkezni, és miután mesze kellett lovalgolni, szükségessé volt korán indulni.

A reggel kellemes volt nagyon tiszta és derült. Minden levelen és fűszálon harmat cseppek ragyogtak a napfényben; a lég oly tiszta volt, és oly erősítő, hogy még a Nelli szomorú szíve is megkönnyebbült, és Beryl boldogabbnak és nyugodtabbnak érezte magát, mint napok óta tévé, a mint a Norman oldala mellett lovagolt.

Azon a találkozásom, melyre vágyodott, és a mitől még is félt — tul esett rajta és sorsa el volt döntve.

Most már tudta, hogy azok a boldo víziók, melyeket néha gyengébb pillanataiban megengedett magának, soha sem valósulhatnak, hogy a mult heteket, a veldt járó fájdalom és gyönyörű regyületével, el kell feleltetni, és hogy a jövőben Jemre nem szabad, mint szeretőre gondolni, csak mint gyermek-kori barátjára.

De vajjon képes lesze-e valaha a multat elfelejtetni? Tűnődött magában, vagy is inkább, mert a feledés lehetetlen volt, megtanulja-e valaha, hogy nyugodtsággal, és közönyösséggel nézen vissza a multra?

Attól félt, hogy a mint egymás mellett lovagoltak, Norman oly kérdéseket fog hozzá itetni az elmúlt hetek eseményeire vonatkozólag, melyekre nehéz lesz a válasz, de meglepetésére és megkönnyebbülésére Norman nem mutatott hajlandóságot azt tenni. Ő kész volt a jövőről beszélni, kérte Beryl, hogy esküdjünknek a napját minél előbb tűzre ki, és elmondta, hogy házasságukra készülő minő változásokat tett a házánál; eljegyzésüknek a korábbi napjairól készséggel beszélt, de úgy látszott, hogy az elválásuk és a mostani találkozásuk között levő időszakot hajlandó volt feledésbe meríteni.

Választási egyetmás.

A „Kolozsvár“ futása.

Minden vonalon meggyerve, a „Kolozsvár“ tegnap „abschlagot“ fuvattott és otthagya a csatát. Rea olvastuk, hogy a kit most az egekig magasztal, azt öt év előtt a legagessebb személyes támadásban részesítette. — A „K-r“-nak egy szava sincs a ráolvasásra. Kimutattuk, hogy a mit ő most megtevesztésnek nevezve, nekünk ró fel hibául, abban öt év előtt egyik jelöltjének volt a legnagyobb része. A „K-r“ ezt is hallgatva fogadja. Bebizonyítottuk, hogy a miben ő nézett különbséget keres közöttük és Ugron Gábor között, abban nincs igaza. A „K-r“-nak erre nincs felelete. Igazoltuk, hogy mily következetes és öntudatosak az ő pártívei. A „K-r“-nak elfogyott az elvtársak számára eddig mindig készletben levő védelme. Mindenütt meggyerve, lapunk egy sajtóhibája mögé vonulva, onnan intéz még egy vaktöltést lapunkra. Szintestelkedve vesszük fel a tollat, hogy reflectáljunk e gyerekes eljárásra s csupán annyit kívánunk konstatálni, hogy mi kétségbe vont latin tudományunkat nem ott szerettük, hol a „videant consuli“-k és „custodia honestatok“ teremtek.

Groisz ur Deák-pártisága.

Groisz ur még minden újabb politikai „megnyilatkozásában“ előhozakodott azzal a ténnyel, hogy ő mint Deákparti kezdte politikai szereplését. Nem tudjuk mit véthetett a Deákpart Groisz urnak, de — úgy látszik — mindenáron kompromittálni akarja. Pedig hát program beszédéből kitetszik, hogy a Groisz Deákpartisága sem állhatott soha erősebb alapokon, mint általában az ő politikai magatartása. A Deák Ferencz törvényhozásának legnevezetesebb alkotásai — a kiegyezés től eltekintve — ugyanis a felekezeti béke érdekében létesített 1868. évi LIII. t. cz. a nemzetiségi és népisikolai törvények voltak. Ezek közül az elsőt a legújabb Groisz ur hozzá csatlakozásával szaporodott többség legbecesebb részében tűnre tette, a más kettőre nézve pedig Groisz ur tagadott meg programbeszédében minden solidaritást a régi Deák-part hagyományaival, de azért ismételt és folytonosan elmegeti, hogy ő Deákparti.

A felvinczi hármak.

Felvinczen van három ember, a kiknek 5000 veder boruk van. Ezt az 5000 veder bort értékesíteni kell. Azért kell felléptetni Felvinczen Végth Arthur urat, a kit a kertületben senki sem ismer, de a kit a máskülönben az import hírére is ideges „K-r“-meleg ajánja a felvinczieknak. Reméljük, hogy a vincozi három nem kíván nagyfokú önzetlenséget t. lapársunktól, a minő ez ajánlgatás teljesen ingyenes volta volna és legalább egy pár vedret küld az 5000-ból a szabadelvű torkok öntözésére.

Táblabíró, mint kortes.

Megbotránkozással olvassuk a „K-r“-ban, hogy Gáll Jenő ur, a ki a kolozsvári k. ítélőtáblán bírói széket ül, az 1869. IV. t. c. világos és határozott tilalma ellenére felcappott a Végth Arthur kortesének és nagy diktiókat tart ennek az urnak az érdekében a felvinczi kertületben. Hogy nem bélyegezzük meg ezt az eljárást az öt méltán megillető

kifejezéssel, az két okból történik. Először, mert rég nem tudjuk komolyan venni a Gáll ur politikája szereplését. Másodszor, mert bizunk abban, hogy a törvény ily cynikus megsértésével szemben a kortes táblabíró feyelmli hatósága gondoskodni fog a jól kiérdemelt megtorlásról.

Sándor József.

Sándor Józsefről, az Emke főtitkáráról ismételtén azt az értesítést vettük, hogy a most folyó képviselő választások alkalmával Háromszék vármegye egyik kerületében képviselő jelöltül lép föl.

Az első hír vétele után már kifejezést adtunk a felett való meggyőződésünknek, — hogy Sándor József ur nem fog erre a szerepre vállalkozni.

Most hogy újabb értesítés fekszik előttünk, kénytelenek vagyunk ismét foglalkozni e kérdéssel.

Mi sokkal jobban ismerjük Sándor József urat, sem hogy feltételezzünk lehetne azt, hogy ő addig, a mig az Emke főtitkári teendőit látja el pártpolitikai megbízatást is vállalna magára. Sándor Józsefnek egész élete, tevékenysége, hajlamai, tehetsége, mondhatni egész énje annyira összeforrvan van a Emkével és az ezáltal szolgáló köznyilvánulási célokkal, hogy a politikai s a törvényhozói téren való működése azzal egyenes ellentétben áll.

Az Emke kebelében a párt politika igen helyesen, mindekkorig nem foglalt helyet.

Az a magas cél, melyet az Emke szolgál, annyira távol áll a pártpolitikától, hogy egy ugyanazon férfiú, ki az Emke céljainak szenteli egész tevékenységét és tudását, nem lehet egy uttal a maga pártatlan működésében pártpolitikai tekinetek által megbénítva.

De meg azt is tudjuk, hogy Sándor József urban a kötelesség érzet sokkal jobban ki van fejlődve, sem hogy a képviselői hivatásnak is megfelelni tudjon a nélkül, hogy az Emke ügyeinek intézésében fennakadás ne állna be.

Igaz ugyan hogy az Emke alapszabályai szerint Sándor József urnak az Emkével viselt állása nem összeférhetetlen a képviselői állással, s ez a tekintet nem szolgálhatna akadályul képviselői mandátuma megszerzésére irányuló törekvéseiben, de mert a képviselőnek bármelyik párthoz tartozzék is bizonyos pártpolitikai elveknek meg kell holdolnia, s mert Sándor József ur, ez az erős kötelesség érző férfiú bizonyára maga látja be első sorban, hogy miut képviselő nehezen menthetné fel magát ama szemrehányás alól, hogy az Emke kebelében pártpolitikai tendenciákat visz be egyáltalán nem hisszük, hogy bármely párt részéről is ajánlatnak fel neki ilyen politikai megbízatás, azt addig a mig az Emkének szolgát el fogadni hajlandó lenne Mindenki, s első sorban bizonyára Sándor József ur tudja legjobban, hogy ő, a ki egész életét, munkásságát, egész idejét és tudását az Emke ügyének szenteli-anynyira levan kötve egész munkaeje és egész idejével, hogy azt az ő kötelességtudása dikálja.

És mert az a meggyőződésünk, hogy

Minden oly idegennek és mégis oly ismerősnek látszott Beryl előtt: A tenger mormolása, a pattogó tűz, a beszélgetés és nevetés, ezek mind fájdalmas emlékeket idéztek fel előtte más jelenetekről, melyek oly hasonlóak és mégis oly különbözőek voltak; és oly fájdalmas élenkséggel, mi könnyeket csalt a szemébe és szívet összeszorította, hozta vissza az emléket annak a jószágos nevető arcznak, vidám hangnak, és mindig szolgálatára álló gyöngéd kéznek, mely az ő életéből örökre eltűnt.

De, dacára azon kísértő emlékeknek melyek nyugalmát megzavarták, a következő napok alatt Beryl nem érezte magát szerencsétlennek. Csakhamar kedvence lett a leányoknak és a fiatal embereknek; egy kissé tartózkodónak és komolynak gondolták, de ezt azon borzasztó tapasztalatoknak tulajdonították, miken az utóbbi időben keresztül ment, és igyekeztek őt felvidítani, és oly gondtalanná és vidámmá tenni, a milyenek ők voltak. És a Beryl nagy megkönnyebbülésére, ríkat volt alkalom arra, hogy Normannal egyedül legyen.

Norman mindig szíves volt és figyelmes, mindig kész az ő kényelme után nézni, és ügyelni, hogy vidám legyen és mulasson; de úgy látszott — vagy csak Beryl képzelte, — hogy került az egyedül való létét vele, és mindig megkönnyebbülve látszott lenni, midőn sétáltak, vagy a sziklák között való mászkálásokban egy harmadik személy is vett részt; és az a harmadik személy nagyon gyakran Nelli volt — Nelli, a ki egy kissé halványabb és komolyabb volt mint régenten, de nagyon szíves és gyöngéd volt Berylhez, és iránta való viselkedés inkább testvéries volt, mint hogy csupán csak ismerősnek tekintse.

(Folytatása következik.)

Sándor József az Emke által kitűzött czélok szolgálatában sokkal többet használt a Házának s a magyar nemzeti művelődés és nemzeti megerősödés ügyének, mint a mennyi esetleg mint a parlament tagja használhatna a törvényhozás által szolgált érdekeknek, mi legalább nem tételezzük fel róla, hogy elének hátralevő részében ezen a kevesebb sikerrel kecsegtető téren kíváná azt a nagytehetségét érvényesíteni, a melylyel most jelelgi állásban oly kiváló eredményeket ért el.

Sándor Józsefet az Emke nem nélkülözheti. Az a hitünk, hogy az ő kétségkívül nem mes ambiciója az Emke kebelében „kiküzdött“ sikereivel kielégítve van, s alig hisszük, hogy a parlamentben elérhető sikereiben akkor öröme telnék, mint a mily igaz örömmel tekinthet vissza az Emke útján elért sikereire.

Ebben az örömben nem zavartassa magát jövőre sem és legyen arról meggyőződve, hogy bár a parlamenti küzdő téren szép szerep várna reá, de annyit nem használhatna hazájának, mint a minő önzetlen lelkesedéssel szolgált eddig az Emke kebelében a Haza legféltettebb érdekeinek.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, október 13.

— Mikor lesz a választás Kolozsvárt? A kolozsvári képviselő választás e hó 28-án, szerdán lesz. A választás az I. kerületre nézve a redoute-ban, a II. kerületre nézve pedig a városházán tartatik meg. A választás órákor kezdődik. Elnökök lesznek:

Az I. kerületben Kolozsvár Sándor dr. egyetemi tanár, helyettes dr. Sárkány Lajos tanár.

A II. kerületben Lindner Gusztáv dr. egyetemi tanár, helyettese Gáspár Zsigmond iparkamarai titkár.

Jegyzők: az I. kerületben Menyhárt Gáspár, a II. kerületben Székcsi Ákos dr.

— Papok a kortes-bizottságban. A Budapesti megjelenő „A-ny“ című napilap legújabb számában azt írja, hogy Bíró Béla apátplébános, Vajda Gyula dr. egyetemi tanár, Salzbauer János dr. egyetemi magántanár és Hám Sándor dr. katolikus gimnaziumi igazgató, piarista szerzetesek a kolozsvári szabadelvű párt intéző bizottságának tagjai, és hozzáteszi, hogy ezek az urnak még érdemelnek, miszerint neveik — gyászrovaikként kerüljenek. A mint mi tudjuk, a megnevezett egyházi férfiak nevei hittek, tudtuk megkérdezésük nélkül került a szabadelvű párt intéző bizottságának névjegyzékébe, minthogy ily módon jutottak e megnevezéshez, majdnem valamennyien azok közül a kik abban a listába belekerültek. A halom pártja nem szokott senkit kérdezni, egyszerűen ráparancsol az emberekre, a kik te toznak engedelmeskedni, a többi aztán meg az ő dolguk.

— Horváth Gyula mű építészhöz. Kolozsvár városának egy tipikus alakja, minden körben kedvelt férfiát hall meg.

Horváth Gyula jelesül vezette a mű építészet s bátyjával Horváth Lajossal hetvenes évek elején alapították építési vállalatot. A Horváth testvéreknek rövid idő alatt híre ment, a mi annak tulajdonítható, hogy a monumentális épületek tervezésében meglepő genialitást, a kivitelben pedig szakzszerűséget fejtettek ki. Csaknem két évtizeden át a legkiválóbb építési vállalat volt cézük. Talán ha németek lettek volna, — mi társaságuk százszázalékos rendelkezésével, — magyarak voltak s a testvérharcz a társaságban, érzékeny kárára az építészetnek romba döntötte.

Horváth Gyula azután műszaki iradát alakított s kitűnő tervezésekkel itt érvényesítette ritka talentumait. Nagy műszaki ismerete, praktikus érzéke, leleménysége sok szép alkotást tudott teremteni építészet terén.

Horváth Gyulát minden körben tisztelték és szerették. A bohém élet és vidám mivolta képe volt ő. Haragudni nem tud senkire. Ellenségei nem voltak. Mindenkit tudott tréfálni, de mindenkit megbecsült. hölgyek iránt mindig lekötözött, udvariasodott lenni.

Örökké egy — egy róza, egy — egy virág volt gomblyukába tűzve. A mulató helye volt a társaságok középpontja, a kíméletlen jóízű mulattak.

Tavaly a czirkuszi multság semmire sem ért Horváth Gyula nélkül. Neki külön széke volt a bejáratnál, hol mindenki láthatta. Egy — egy szavát jobban megkacaghatta a publikumot, mint a czirkusz összes bohóc személye. A midőn a lovas társulatnak rozsl ment az útlet, megengedte a czirkusznak, hogy az ő fellépését hirdesse a műsorán. A Horváth Gyula fellépő hírére a czirkusz felemelt a helyeit szorongásig megtöltötte a publikumot. S míg a közönség zugott és hívta Gyulát a porondra, ő ezalatt mosolyogva hűsült a Nádas fürdőn, örvendő, hogy a czirkusz

H I R D E T É S E K.

Sz. 3152—1896.

755. (1—3)

Árverési hirdetmény.

Csik-Madaras község közbirtokosságának tulajdonát képező és Csik-Madaras II. határárszében fekvő „Aszó” és „Karmatura” nevű erdőrészekben a csik-szeredai m. kir. Erdőhivatal által megejtett felvétel és becslés szerint a következő hangszer és kereskedelmi célokra alkalmas fatömeg eladása szándékolatik.

1.) „Aszóban” mintegy 450 k. hold területen becslés, törzsenkénti kiszámlálás és lemérés útján mellmagasságban a 40 cm. átmérőjű és azon felül találtatott, összesen 21952 darab 90827 köbmétert tevő fenyőfa-törzs 47300 forint becserkében.

2.) „Karmaturában” mintegy 1135 k. hold területen becslés, törzsenkénti kiszámlálás és lemérés útján a 40 cm. és annál nagyobb mellmagassági átmérővel bíró törzs találtatott 54208 darab 210843 köbméter bruttó és 127519 köbméter netto haszonfa tömeggel 56000 forint becserkében.

Mindkét erdő eladása zárt írásbeli, s egyúttal szóbeli árverés mellett fog történni és pedig Csik-Madaras község hivatalos házában az 1896. évi november hó 21-én délelőtt 9 órakor.

A kikiáltási árul szolgáló előbb kikiáltatott becserkének 10%-ka bánatpénzzel letendő, még pedig a zárt ajánlatot tevők által az árverés megkezdésére kitűzött határidő előtt a község előljárósága, a szóbelileg árverezni szándékozók által pedig az árverés megnyitása után a bizottság kezébe.

Részletes feltételek megtekinthetők alattírt főszolgabírónál és Csik-Madaras község házában; az erdőkre vonatkozó bővebb felvilágosításokat pedig a csik-szeredai m. kir. erdőhivatal adja meg.

Végül megemlítetik, hogy ha „Aszó” nevű erdőreszre az árverés eredményre nem vezetne, úgy a jelzett napon és helyen a szabad kézből eladás is megkíséreltetik.

Felsziki szolgabíró.

Csik-Szeredán, 1896. évi október hó 3-án.

Fejér Sándor,
főszolgabíró.

Sz. 696—1896. bir. végrh.

758. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a körösbányai kir. járásbíró 1896. évi 3185. számú végzése következtében Candrea Gerasim ügyvéd által képviselt öz. Szilaha Ágostonné javára Szabó Lajos ellen 250 forint és jár. erejéig 1896. évi július hó 10-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 327 forintra becsült szobabeli bútorkészlet és tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbíró 5290—1896. számú végzése folytán 93 forint hátralék kötelez, ennek 1894. évi május hó 1. napjától járó 6% kamata és eddig összesen 15 forint 90 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Brádon, a végrehajtást szenvedő házában leendő eszközösére 1896. évi október hó 16-ik napjának délutáni 2 órája határidővel kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is el fognak adatni.

Kelt Körösbányán, 1896. évi szeptember hó 25. napján.

CSUCS GYULA,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 274. és 315—1896. végr.

757. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi kir. járásbíró 1896. évi 3807. sz. végzése folytán Dr. Gergely Albert kolozsvári ügyvéd által képviselt „Bécsi biztosító társaság” felperes részére oklándi Szolga Miklós alperesek ellen 51 forint 20 k. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt ingóságokra az oklándi kir. járásbíró 4947—1896. számú végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak a 4392—1896. p. számú végzéshez képest az alapfoglaltat Dr. Kovács Mór sz.-udvarhelyi ügyvéd írásbeli jelentkezésére az általa képviselt „Székely egyleti első takarékpénztár” 130 forint kötelezése és járuléka erejéig is, Oklándon, a község házában és a végrehajtást szenvedő Szolga Miklós lakásán leendő megtartása határidővel 1896. évi október hó 19-ik napjának délelőtti 8 és 9 órája kitézik, a mikor a bíróilag lefoglalt 1—6. folyószám alatti 375 forintra becsült 10 szekér széná, 2 tehén, 1 bival, 2 szekér, 2 ökor-tinó a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Felhívának mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és egy végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnek írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Oklándon, 1896. évi október hó 3. napján.

LŐRINCZI KÁROLY,
kir. bírósági végrehajtó.

HADVIGER ALBERT új szabadalmazott

„MILLENIUM”

széna- és kazalvágó kése

e nemből a legkiválóbb eszköznek bizonyult be rendkívüli munkaképessége és könnyű kezelhetősége által.

Takarékony és szalmakaszálóképző a legjobb eszköz a megbecsülhetetlen szolgálatot tesz lőhere csépléseknél, mert a lőherkaszálóból egy ember folytonosan annyit vág, mint a gép felét és nem kell az egész kaszát kifizetni.

Tekintélyes gazdaságokból ajánlatok ingyen és bérmentve kívánatra megküldetnek.

— Ára egy darabnak 7 forint 50 k. —

Megrendelhető utánvetellel, mint 5 kilogrammot meg nem haladó postai csomaggal.

Hadviger Albert urad. tisztartónál Küküllővár (Erdély) és Kühne E. gazdasági gépgyárában Budapesten, Váci-körut 57/a. sz. alatt.

Minden egyes darabon „Hadviger Albert cs. és kir. szabadalma” jelzés látható. 640. (10—10)

Csucsai első minőségű hasáb bükfa,

nem usztatott

Egy vagon 100 métermázsa Kolozsvárt, házhoz szállítva 58 forint, Csucsán helyt 36 forint vagonba rakva.

Megrendelhető Csucsán, akár Kolozsvárt:

a kolozsvári hitelbank s társai
csucsai fiúzetének utódánál:

GÁL SIMON („Korona”-vendéglő).

(Csucsáról rendelve 10 forint előleg küldendő.)

560. (21—x)

MATUTSEK JÓZSEF

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt, főter 32. sz. alatt.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból és dívat szerint lehetőleg gyorsan teljesítenek.

97. (38—x)

A legjobbnak jelölt

GAEDKE'S CACAO

mindenütt kapható.

Természetes zamat, legnagyobb táperő, könnyű emészthetőség.

P. W. Gaedke & Cie., Brünn és Hamburg.

718. (5—13)

Vörös heremag termelők,

kik a here-üzlet helyzete iránt — minden költség nélkül — alapos és megbízható tájékoztatást óhajtanak nyerni, szíveskedjenek levelezőlap útján pontos lakcímüket, valamint a várandó termésük hozzávetőleges mennyiségét velem tudatni.

KOHN JAKAB,

660. (10—12)

termény- és magkereskedő
Maros-Vásárhelyt.

Vidéken

egy jó forgalmu

FÜSZER- és VEGYES-ÜZLET

egyéb vállalatok miatt

azonnal eladó.

Czím a kiadó-hivatalban megtudható.

756. (1—3)

Eladó

három 10 hektoliteres

HORDÓ.

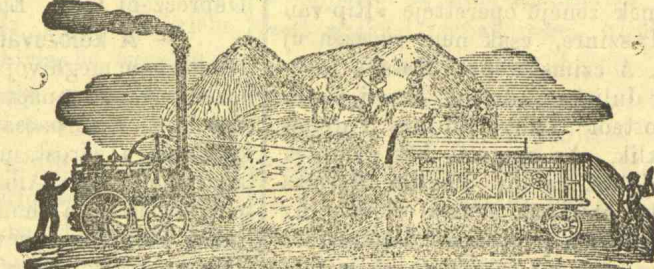
Értekezni lehet Hid-utca 20. szám alatt.

749. (3—4)

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárak © Budapest Váci-körut 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2/3, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-kolozók, kaszáló- és aratógépek, bormok, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgép, szénkavicsológép, réz- és vas-ékek, kukorica-morzsolók, daráló, 6 ló-erővel.

Egyetemes asztal-ékek és minden egyéb gépek.

Részletes árjegyzék Budapest, Váci-körut 63. sz. alatt.

204. (25—26)

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT NAGY VÉGELEDÁS!

A nyári évad elteltével

meggyőződést szerezhetett magának az érdeklődő vevő közönség, mily meglepő olcsó árakban árusítom ki végleg

fiók-raktáromat.

A még rövid ideig fennálló (Főter 4. szám alatti) fiók-üzletemben nagy választéku őszi- és téli árúmat ajánlom az érdeklődő vevő közönség figyelmébe; különösen:

diszített és diszítetlen filz-kalapok, őszi és téli kabátok, gallérok és köpenyek (potom áron)

és az összes raktáron levő árúczikkek.

Egyidejűleg felkérem mindazon t. vevőimet, kiknek a fiók-raktáromban számla tartozásuk van, szíveskedjenek azt feltétlenül október hó folyamán rendezni.

Kereskedők figyelmébe! A főter 4. sz. alatti üzlethelyiségem lakosztályllyal együtt január hó 1-sőtől alberletbe kiadó és az üzleti állványok teljes berendezése eladó.

682. (9—x)

JESZENSZKY FERENCZ.

Hatóságilag engedélyezett nagy végeledás!

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám alatt.